

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Dokument z posiedzenia

13.1.2010

B7-0029/2010

PROJEKT REZOLUCJI

złożony w odpowiedzi na pytania wymagające odpowiedzi ustnej
B7-0341/2009 i B7-0342/2009

zgodnie z art. 115 ust. 5 Regulaminu

w sprawie zwalczania handlu ludźmi

Anna Hedh, Silvia Costa

w imieniu grupy politycznej S&D

Nadja Hirsch, Antonia Parvanova, Elizabeth Lynne

w imieniu grupy politycznej ALDE

Judith Sargentini, Raül Romeva i Rueda, Barbara Lochbihler

w imieniu grupy politycznej Verts/ALE

Cornelia Ernst, Eva-Britt Svensson

w imieniu grupy politycznej GUE/NGL

RE\801433PL.doc

PE432.877v01-00

PL

Zjednoczona w różnorodności

PL

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie zwalczania handlu ludźmi

Parlament Europejski,

- uwzględniając Kartę Praw Podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności jej art. 1, 3, 4, 5 i 6,
- uwzględniając Powszechną Deklarację Praw Człowieka z 1948 r., w szczególności jej art. 4 i 5, które stanowią, że handel niewolnikami jest zakazany we wszystkich swych postaciach,
- uwzględniając Konwencję ONZ z 1949 r. w sprawie zwalczania handlu ludźmi i eksploatacji prostytucji,
- uwzględniając Konwencję ONZ o prawach dziecka z 1989 r., w szczególności jej art. 1, 7, 32, 34 i 35 oraz protokół fakultatywny z 2000 r. do Konwencji o prawach dziecka w sprawie handlu dziećmi, prostytucji dziecięcej i pornografii dziecięcej, w szczególności jego art. 3,
- uwzględniając Konwencję ONZ w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet (CEDAW) z 1979 r., w szczególności jej art. 5 i 6,
- uwzględniając protokół ONZ z Palermo z 2000 r. w sprawie zapobiegania, likwidacji i karania handlu ludźmi, w szczególności kobietami i dziećmi, uzupełniający Konwencję ONZ o zwalczaniu międzynarodowej przestępczości zorganizowanej,
- uwzględniając Konwencję Międzynarodowej Organizacji Pracy nr 29 dotyczącą pracy przymusowej lub obowiązkowej z 1930 r. i konwencję nr 182 z 1999 r. przyjętą przez powszechną konferencję MOP na 87. sesji i dotyczącą zakazu najcięższych form pracy dzieci i natychmiastowych działań w celu ich likwidacji,
- uwzględniając IV Światową konferencję w sprawie kobiet, która odbyła się w Pekinie we wrześniu 1995 r., deklarację i platformę działania przyjętą w Pekinie, a także późniejsze dokumenty końcowe przyjęte na sesjach specjalnych ONZ Pekin +5 i Pekin +10 w sprawie dalszych działań i inicjatyw mających na celu wdrożenie deklaracji pekińskiej i platformy działania, odpowiednio z dnia 9 czerwca 2000 r. i z dnia 11 marca 2005 r.,
- uwzględniając Europejską konwencję w sprawie praw człowieka i biomedycyny z 1997 r. oraz art. 22 protokołu dodatkowego dotyczącego transplantacji narządów i tkanek pochodzenia ludzkiego z 2002 r.,
- uwzględniając wytyczne UNICEF w sprawie ochrony praw dzieci będących ofiarami handlu ludźmi z 2003 r. oraz poradnik dotyczący ochrony praw dzieci będących ofiarami handlu ludźmi w Europie z 2006 r.,
- uwzględniając konwencję Rady Europy w sprawie zwalczania handlu ludźmi z 2005 r.,

- uwzględniając sprawozdanie Rady Europy na temat stanu przestępczości zorganizowanej z 2005 r.,
- uwzględniając zalecenie Rady Europy 1611/2003 w sprawie handlu narządami w Europie,
- uwzględniając deklarację brukselską w sprawie zapobiegania i zwalczania handlu ludźmi, przyjętą dnia 20 września 2002 r.,
- uwzględniając decyzję ramową Rady 2002/629/WSiSW z dnia 19 lipca 2002 r. w sprawie zwalczania handlu ludźmi,
- uwzględniając dyrektywę Rady 2004/81/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie dokumentu pobytowego wydawanego obywatelom państw trzecich, którzy są ofiarami handlu ludźmi lub byli poddawani działaniom ułatwiającym nielegalną imigrację, a którzy współpracują z właściwymi władzami¹,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji dla Rady i Parlamentu Europejskiego sporządzone na podstawie art. 10 decyzji ramowej Rady z dnia 19 lipca 2002 r. w sprawie zwalczania handlu ludźmi (COM(2006)0187),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 18 października 2005 r. zatytułowany „Zwalczanie handlu ludźmi – zintegrowane podejście oraz wnioski dotyczące planu działania” (COM(2005)0514),
- uwzględniając dokument roboczy Komisji zatytułowany „Ocena i monitorowanie realizacji planu UE dotyczącego najlepszych praktyk, standardów i procedur zwalczania handlu ludźmi i zapobiegania mu” (COM(2008)0657 wersja ostateczna),
- uwzględniając wniosek Komisji dotyczący decyzji ramowej Rady w sprawie zapobiegania handlowi ludźmi i zwalczania tego procederu oraz w sprawie ochrony pokrzywdzonych, uchylający decyzję ramową 2002/629/WSiSW (COM(2009)0136 wersja ostateczna),
- uwzględniając plan działań na rzecz równości kobiet i mężczyzn: lata 2006-2010 (COM(2006)0092), a w szczególności działania priorytetowe mające na celu wykorzenienie uwarunkowanych płcią zjawisk przemocy i handlu ludźmi,
- uwzględniając program sztokholmski w sprawie przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości w służbie obywateli,
- uwzględniając deklarację brukselską w sprawie handlu ludźmi z października 2009 r.,
- uwzględniając sprawozdania Europolu dotyczące handlu ludźmi z roku 2009,
- uwzględniając sprawozdanie Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej z lipca 2009 r. dotyczące handlu dziećmi w Unii Europejskiej,
- uwzględniając sprawozdanie Biura Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Narkotyków i Przestępczości (UNODC) z lutego 2009 r. dotyczące handlu ludźmi na świecie,

¹ Dz.U. L 261 z 6.8.2004, s. 19-23.

- uwzględniając sprawozdanie przedstawione w dniu 6 lutego 2009 r. przez specjalnego sprawozdawcę ONZ dotyczące aspektów związanych z prawami człowieka w odniesieniu do ofiar handlu ludźmi, w szczególności kobiet i dzieci, a także zawarte w nim zalecenia,
 - uwzględniając raport Departamentu Stanu USA z czerwca 2009 r. dotyczący handlu ludźmi,
 - uwzględniając własne rezolucje w tej sprawie¹,
 - uwzględniając pytania ustne do Komisji dotyczące zapobiegania handlowi ludźmi oraz ochrony pokrzywdzonych (O-0148/2009 – B7 0341/2009, O-0149/09 – B7 0342/2009),
 - uwzględniając art. 115 ust. 5 oraz art. 110 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że handel ludźmi stanowi współczesną formę niewolnictwa, poważne przestępstwo i rażące naruszenie podstawowych praw człowieka oraz że sprowadza ludzi do stanu podległości za pomocą gróźb, przemocy i poniżania,
- B. mając na uwadze, że handel ludźmi jest niezwykle dochodowym przedsięwzięciem dla przestępczości zorganizowanej, oferującym możliwości wysokich zysków przy jednoczesnym ograniczonym ryzyku,
- C. mając na uwadze, że handel ludźmi może przybierać różne formy, takie jak wykorzystywanie seksualne, praca przymusowa, nielegalny handel ludzkimi narządami, żebractwo, nielegalne adopcje czy wykorzystywanie do pracy domowej,
- D. mając na uwadze, że według oceny sporządzonej przez Europol w 2009 r. zjawisko handlu kobietami do celów wykorzystywania seksualnego nie uległo ograniczeniu, a handel przymusową siłą roboczą przybrał na sile,
- E. mając na uwadze, że sprawozdanie UNODC dotyczące handlu ludźmi na świecie wskazuje, że wykorzystywanie seksualne jest najbardziej rozpowszechnioną formą handlu ludźmi, a następną w kolejności jest praca przymusowa oraz że 79 % zidentyfikowanych ofiar handlu ludźmi stanowią kobiety i dziewczęta,
- F. mając na uwadze, że „korespondencyjne żony” mogą wpaść w pułapkę niewolniczych warunków, stając się ofiarami wykorzystywania seksualnego, pracy przymusowej, wykorzystywania do pracy domowej i innych form handlu ludźmi,
- G. mając na uwadze, że dzieci są grupą szczególnie bezbronną, a przez to narażoną na większe ryzyko stania się ofiarami handlu ludźmi,
- H. mając na uwadze, że kryzys finansowy i gospodarczy może doprowadzić do nasilonego handlu ludźmi, wykorzystując fakt, że potencjalne ofiary poszukują pilnie dobrej pracy, by uniknąć ubóstwa,

¹ Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 stycznia 2006 r. w sprawie strategii zapobiegania handlowi kobietami i dziećmi narażonymi na wykorzystywanie seksualne; zalecenie Parlamentu Europejskiego dla Rady w sprawie zwalczania handlu ludźmi – zintegrowane podejście i propozycje planu działania (2006/2078(INI)).

- I. mając na uwadze, że rozmiary i rozpowszechnienie tego problemu są zatrważające:
- sprawozdanie Europolu dotyczące handlu ludźmi w Unii Europejskiej z roku 2009 podkreśla, że handel ludźmi generuje roczne przychody w wysokości wielu milionów euro/dolarów;
 - opierając się na dostępnych danych można założyć, że każdego roku z powodu handlu ludźmi na terytorium UE napływa lub przemieszcza się w jej obrębie kilkaset tysięcy osób;
 - w 2008 r. Eurojust wszczął 83 sprawy o handel ludźmi, co stanowi wzrost o ponad 10% w porównaniu z rokiem 2007 (w którym wszczęto 71 spraw),
- J. mając na uwadze, że ramy prawne UE dotyczące handlu ludźmi opierają się obecnie w głównej mierze na:
- decyzji ramowej Rady 2002/629/WSiSW z dnia 19 lipca 2002 r. w sprawie zwalczania handlu ludźmi, która ma na celu zapewnienie minimalnego stopnia harmonizacji ustawodawstw krajowych;
 - dyrektywie 2004/81/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie dokumentu pobytowego wydawanego obywatelom państw trzecich, którzy są ofiarami handlu ludźmi lub wcześniej byli przedmiotem działań ułatwiających nielegalną imigrację, którzy współpracują z właściwymi organami,
- K. mając na uwadze, że jak wskazuje praktyka, takie ramy prawne nie są wystarczająco skuteczne, poziom ich wdrożenia jest niewystarczający, a UE musi podejmować aktywniejsze działania,
- L. mając na uwadze, że w marcu 2009 r. Komisja przedstawiła wniosek dotyczący decyzji ramowej w sprawie zapobiegania handlowi ludźmi i zwalczania tego procederu oraz w sprawie ochrony pokrzywdzonych, uchylający decyzję ramową 2002/629/WSiSW, COM(2009)0136 wersja ostateczna, który ma na celu wzmocnienie obecnie obowiązującej decyzji ramowej poprzez surowsze sankcje, lepszą ochronę ofiar i aktywne działania prewencyjne;
- M. mając na uwadze, że mimo starań szwedzkiej prezydencji tekst nie został przyjęty oraz mając na uwadze, że istnieje duże prawdopodobieństwo przedstawienia w niedalekiej przyszłości wniosku dotyczącego nowego instrumentu prawnego wynikającego z ram prawnych traktatu lizbońskiego,
- N. mając na uwadze, że traktat lizboński wzmocni działania UE w obszarze współpracy sądowej i policyjnej w sprawach karnych, w tym zwalczanie handlu ludźmi, a Parlament Europejski jako pełnoprawny prawodawca będzie miał tu istotną rolę do odegrania,
- O. mając na uwadze, że działań przeciwdziałających handlowi ludźmi nie można ograniczyć do instrumentów prawnych, lecz należy je uzupełnić środkami nielegislacyjnymi, zwłaszcza oceną wdrożenia przyjętych środków, gromadzeniem i wymianą informacji, współpracą i tworzeniem partnerstw oraz dzieleniem się najlepszymi wzorcami,

- P. mając na uwadze, że kluczowe jest jak najwcześniejsze i permanentne zaangażowanie organizacji społeczeństwa obywatelskiego aktywnych w tym zakresie: od identyfikacji problemu do udzielenia pomocy ofiarom, co obejmuje też zaangażowanie w proces legislacyjny,
- Q. mając na uwadze, że nie istnieją obecnie dokładne dane dotyczące tego zjawiska, a dostępne dane wydają się niedoszacowane w odniesieniu do rzeczywistego zakresu zjawiska, ponieważ przestępstwa są popełniane w ukryciu i często nie są jako takie zidentyfikowane, lub są błędnie oceniane; mając na uwadze, że konieczne jest przeprowadzenie dokładniejszych analiz, by zrozumieć jak dochodzi do handlu ludźmi, kto popełnia to przestępstwo, jak popyt napędza podaż usług ze strony ofiar, kim są ofiary i dlaczego się nimi stały, a także jak można zmniejszyć popyt; mając też na uwadze, że należy wzmocnić współpracę i wymianę informacji między państwami członkowskimi a krajami trzecimi,
- R. mając na uwadze, że punktem wyjściowym dla przyszłych działań musi być zintegrowane podejście obejmujące zarówno prewencję, jak i kary oraz ochronę i wsparcie ofiar oraz pomoc dla nich, a także ściślejszą współpracę pomiędzy wszystkimi zaangażowanymi stronami,
- S. mając na uwadze, że w przypadku zmniejszenia popytu ze strony potencjalnych nabywców usług świadczonych przez ofiary handlu ludźmi i produktów przez nie dostarczanych zmniejszyłyby się też korzyści czerpane z handlu ludźmi, a to spowodowałoby spadek podaży usług i produktów ze strony ofiar,
- T. mając na uwadze, że społeczna integracja potencjalnych ofiar ma pośredni skutek prewencyjny, pomagając ofiarom w uniknięciu ponownego stania się ofiarą lub nawet stania się potencjalnym handlarzem towarem ludzkim,
- U. mając na uwadze, że współpraca i partnerstwo pomiędzy UE, Radą Europy, ONZ i krajami trzecimi – a w szczególności współpraca z państwami pochodzenia ofiar handlu ludźmi oraz z USA, powszechnie uznanymi za kraj przeznaczenia – jest sprawą najwyższej wagi, by możliwa była ochrona praw podstawowych oraz skuteczne zwalczanie handlu ludźmi,
- V. mając na uwadze, że ustanawiając, a następnie wprowadzając w życie strategie polityczne i środki odnoszące się do handlu ludźmi należy zwrócić uwagę, aby w rezultacie nie doprowadzić do jakiegokolwiek formy dyskryminacji wynikającej z narodowości, rasy, koloru skóry, płci, wyznania, poglądów politycznych bądź innych poglądów, pochodzenia społecznego lub innego rodzaju statusu,

Informacje ogólne

1. wzywa Radę i Komisję do:
 - opracowania działań na rzecz zwalczania handlu ludźmi w oparciu o holistyczne podejście skoncentrowane na prawach człowieka, które skupią się na zwalczaniu handlu ludźmi, zapobieganiu temu zjawisku i ochronie ofiar;

- przyjęcia podejścia skoncentrowanego na ofiarach, umożliwiającego identyfikację wszelkich potencjalnych kategorii ofiar, skierowanie do nich pomocy oraz ich ochronę, przy czym należy zwrócić szczególną uwagę na dzieci i inne grupy ryzyka;
 - powołania pod nadzorem komisarza ds. sprawiedliwości, praw podstawowych i obywatelstwa koordynatora UE ds. zwalczania handlu ludźmi, który będzie koordynował działania i strategie polityczne UE w tej dziedzinie – w tym działalność sieci sprawozdawców krajowych – oraz zdawał sprawozdania Parlamentowi Europejskiemu i Stałemu Komitetowi Współpracy Operacyjnej w zakresie Bezpieczeństwa Wewnętrznego (COSI);
 - zadbania o to, by w czasie kryzysu gospodarczego i finansowego zwalczanie handlu ludźmi było traktowane jako jeden z priorytetów, np. podczas opracowywania planów naprawy gospodarczej;
 - zawarcia w strategiach politycznych dotyczących zwalczania handlu ludźmi aspektów związanych z kwestiami społecznymi i integracją społeczną oraz dążenia do opracowania stosownych programów i skutecznych metod rehabilitacji społecznej ofiar, w tym środków związanych z rynkiem pracy i systemem ubezpieczeń społecznych;
 - przywiązywania należytej wagi do wymiaru stosunków zewnętrznych w odniesieniu do handlu ludźmi, a także do wymiaru polityki imigracyjnej, azylowej i reintegracyjnej;
 - prowadzenia kampanii informacyjnych i uświadamiających poprzez edukację i system szkolny w krajach pochodzenia, tranzytu i przeznaczenia handlu ludźmi;
 - uwzględniania w pierwszej kolejności najlepszego interesu dziecka we wszystkich działaniach na rzecz zwalczania handlu ludźmi, zgodnie z Konwencją ONZ o prawach dziecka z 1989 r.;
 - uwzględniania perspektywy równości płci we wszelkich działaniach politycznych, strategiach i środkach skierowanych przeciwko handlowi ludźmi;
 - wzmocnienia koordynacji i współpracy z Agencją Praw Podstawowych Unii Europejskiej i Instytutem ds. Równości Płci Unii Europejskiej;
 - ustanowienia i zacieśnienia stałej współpracy z organizacjami pozarządowymi działającymi w tej dziedzinie;
 - zbudowania trwałej platformy na szczeblu UE gromadzącej wysiłki unijnych instytucji, agencji i instytutów, policji, służb celnych, służb zaopatrzenia i organów ścigania na szczeblu regionalnym i krajowym w państwach członkowskich, a także organizacji międzynarodowych i pozarządowych;
2. wzywa państwa członkowskie, które jeszcze tego nie uczyniły, do ratyfikacji i wdrożenia Konwencji Rady Europy o działaniach zapobiegających handlowi ludźmi z 2005 r.;

Gromadzenie informacji

3. w celu zdobycia jak największej ilości informacji wzywa Radę i Komisję do podjęcia działań polegających na:
 - corocznym publikowaniu przez Eurojust, Europol i Frontex wspólnego sprawozdania, przedstawianego Parlamentowi Europejskiemu i parlamentom krajowym, a także Komisji i Radzie; po przedłożeniu sprawozdania powinno nastąpić publiczne przesłuchanie z udziałem organizacji pozarządowych i organizacji społeczeństwa obywatelskiego w celu wykorzystania ich fachowej wiedzy, a samo sprawozdanie powinno przyczynić się do lepszego zrozumienia następujących aspektów:
 - przyczyn leżących u źródła tego zjawiska;
 - czynników w krajach pochodzenia i krajach przeznaczenia ułatwiających handel ludźmi;
 - obecnych tendencji związanych z ofiarami, handlarzami, osobami korzystającymi z ich usług i sieciami kryminalnymi oraz ich sposobem działania;
 - tras przemytu ludzi, lokalnych warunków panujących w krajach przeznaczenia, które sprzyjają korzystaniu z usług świadczonych przez ofiary handlu oraz różnych form wykorzystywania (wykorzystywanie seksualne, wykorzystywanie do pracy, handel organami, handel dziećmi, w tym w celu wykorzystywania przez podróżujących przestępców seksualnych, produkcja pornografii dziecięcej i inne formy wykorzystywania zbliżone do handlu ludźmi, ale nie wynikające jednoznacznie z jego definicji, takie jak żebractwo i drobna przestępczość);
 - opracowaniu wspólnego dla całej UE modelu zbierania i porównywania danych związanych z wszystkimi aspektami handlu ludźmi, w tym wieku i płci, który będzie miał zastosowanie zarówno w państwach członkowskich UE, jak i w krajach trzecich przy poszanowaniu odpowiednich przepisów z zakresu ochrony danych i praw podmiotu danych;
 - ustanowieniu zgodnie z art. 70 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej obiektywnego i bezstronnego systemu corocznego oceniania, szczególnie w odniesieniu do wdrażania strategii politycznych UE dotyczących handlu ludźmi przy pełnym informowaniu Parlamentu Europejskiego i parlamentów krajowych;
 - ocenie kampanii informacyjnych i uświadamiających przeprowadzanych i opracowywanych zarówno w państwach członkowskich, jak i w krajach trzecich;

Zapobieganie

4. z zadowoleniem przyjmuje zawarty we wniosku Komisji przepis dotyczący zapobiegania handlu ludźmi i wzywa do podejmowania dalszych działań w tej dziedzinie;
5. podkreśla, że państwa członkowskie powinny przyjąć i wzmocnić kolejne środki legislacyjne i pozalegislacyjne, w tym edukacyjne, społeczne, kulturowe i

administracyjne, a także prowadzić kampanie uświadamiające skierowane do ogółu społeczeństwa, tak aby ograniczyć zapotrzebowanie na usługi świadczone przez ofiary handlu;

6. wzywa do prowadzenia i opracowywania masowych kampanii informacyjnych i uświadamiających zarówno w państwach członkowskich, jak i w krajach trzecich, będących miejscami rozpoczęcia procederu handlu ludźmi lub przystankami pośrednimi, które to kampanie będą skierowane do potencjalnych ofiar handlu ludźmi oraz do potencjalnych nabywców świadczonych przez nie usług;
7. wzywa państwa członkowskie do opracowania uświadamiających programów edukacyjnych skierowanych do dzieci, zwracających ich uwagę na zagrożenia łatwo prowadzące do stania się ofiarą handlu ludźmi;

Ściganie sądowe

8. wzywa do jak najszybszego przyjęcia wyczerpujących i kompleksowych ram prawnych, obejmujących strategie polityczne na rzecz zwalczania cyberprzestępczości powiązanej z handlem ludźmi;
9. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wzięcia pod uwagę następujących aspektów przy sporządzaniu jakichkolwiek przyszłych wniosków dotyczących instrumentu legislacyjnego w tej dziedzinie:
 - a) wysokość kar i sankcji nakładanych na osoby, które czerpią zyski z handlu ludźmi – w tym na osoby prawne – powinna odzwierciedlać wagę przestępstwa i przynosić odstrasżający skutek, uwzględniając fakt, że handel dziećmi powinien podlegać szczególnie surowej karze;
 - b) dalsze działania powinny skoncentrować się na ochronie ofiar z należyтым uwzględnieniem sytuacji kobiet i dzieci, między innymi poprzez zadbanie o to, by pomoc udzielana ofiarom nie podlegała żadnym warunkom, przyzwolenie ofiary na wykorzystywanie nie miało w żadnym wypadku znaczenia, a ofiary otrzymywały pomoc niezależnie od ich skłonności do współpracy w postępowaniu karnym;
 - c) dalsza prewencja i działania powinny także skupić się na osobach korzystających z usług świadczonych przez ofiary handlu;
 - d) trzeba zwrócić należytą uwagę na potrzebę zapewnienia jurysdykcji eksterytorialnej w przypadku przestępstw związanych z handlem ludźmi, zarówno w odniesieniu do obywateli UE, jak i jej rezydentów;
 - e) wszelkie przepisy dotyczące jurysdykcji powinny zostać skoordynowane z przepisami projektu decyzji ramowej Rady w sprawie zapobiegania konfliktom jurysdykcji w postępowaniu karnym i w sprawie rozstrzygania takich konfliktów;
10. biorąc pod uwagę, że przepisy pozostają beзуżyteczne, o ile nie są prawidłowo wdrażane, wzywa państwa członkowskie i parlamenty krajowe, aby w pełni wdrożyły na szczeblu krajowym strategie polityczne UE dotyczące handlu ludźmi oraz jak najszybciej

ratyfikowały i wdrożyły inne instrumenty prawne z tej dziedziny;

11. wzywa Radę, Komisję i państwa członkowskie do podjęcia działań w celu poprawy koordynacji na szczeblu operacyjnym między organami UE takimi jak Eurojust i Europol;
12. zwraca uwagę na pozytywne rezultaty osiągnięte przez wspólne zespoły dochodzeniowe i wzywa państwa członkowskie do szerszego korzystania z tego narzędzia;
13. podkreśla znaczenie udzielania pomocy i wsparcia ofiarom handlu ludźmi, które dotarły już do zewnętrznych granic UE, dlatego wzywa Frontex i krajowe agencje kontroli granic, aby we wszystkich swoich działaniach odróżniały ofiary handlu ludźmi od nielegalnych imigrantów, a także uczulały swoich urzędników i pracowników na kwestię występowania zjawiska handlu ludźmi;
14. biorąc pod uwagę, że zwalczanie tego procederu nie może się ograniczać do terytorium UE, wzywa do zawarcia szczegółowych porozumień z krajami trzecimi, zawierających postanowienia dotyczące przestrzegania praw podstawowych, oraz do nawiązania ścisłej współpracy z tymi krajami na szczegółowo określonych zasadach;

Ochrona i wsparcie ofiar oraz pomoc dla nich

15. domaga się, by ochrona i wsparcie ofiar stanowiły priorytet w działaniach UE w tej dziedzinie i by ofiary otrzymywały wszelką możliwą pomoc od momentu uznania ich za takowe, obejmującą m.in.:
 - dostęp do pozwolenia na pobyt niezależnie od ich skłonności do współpracy w postępowaniu karnym;
 - ułatwiony dostęp do rynku pracy, w tym zapewnienie szkoleń i innych form podnoszenia umiejętności;
 - uproszczoną procedurę łączenia rodzin;
16. zwraca uwagę na szczególnie bezbronne ofiary, jakimi są kobiety i dzieci, i wzywa do opracowania programów szczególnej pomocy i ochrony dla tych osób;
17. podkreśla, że ofiary handlu ludźmi powinny otrzymywać jak najszerszą ochronę, wsparcie i pomoc, także wtedy, gdy zostały uprowadzone poza UE, a nie do UE lub na jej terytorium;
18. wzywa do udzielania ofiarom profesjonalnej pomocy, w tym bezpłatnej pomocy prawnej (która ma zasadnicze znaczenie dla uwolnienia się z przymusowej sytuacji, w której się znajdują), biorąc pod uwagę, że nie posiadają one środków finansowych i dlatego nie są w stanie zapłacić za taką pomoc;
19. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich oraz Radzie Europy.